

Из града дойдох с тревога, с ~~беспокойство~~ -
ване с утрое...

Посрещам десет околни квартали. На-
всвуде дим изпиромет съвкупно от
сметрението на въздуха и земята.

В Работническия Дворец - рухнал тава-
нам, макар се не удиш никого, но най-
малко много пакости.

Аз хванах влизане и излизане завод-
ни работилници. Понякога се струпват
се и сдират околеди, за да привлекат
под отговорност сградените пощенски сто-
панни магазини.

Когато келопаната диде изкована и крапни
и ойнесе в приготвеното и легло из
та хитане с олюкена пясъчна чиб' вик:
"Но обяснете, де!"
Викът диде надхванат.

Върху етана на чук, по ситлата, мислен
мислен се изгави един от поимите, в са-
ня друза, и ~~всичко~~ се овдичнал ржка за
тсест, която в прехисна.

— И ме, фамилна! Откъде?

Прекиснаха го и ситхнаха - ~~закан~~ от
ловор.

— Строителен ~~инженер~~ ~~фелезар~~ сит аз. ~~фамил~~